

Folketingets Grønlandsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 9885

Doknr.
319739

Dato
02-11-2020

Folketingets Grønlandsudvalg har d. 9. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz Larsen (IA).

Spørgsmål nr. 10:

”Ifølge forældreansvarsloven og anordning om forældreansvarsloven for Grønland, § 4 og 5, skal afgørelser træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, ligesom der i alle forhold vedrørende barnet skal tages hensyn til barnets egne synspunkter alt efter alder og modenhed. Vil ministeren oplyse, hvordan børn under 6 år høres for synspunkter i bopælssager? Vil ministeren herunder oplyse, om det er gangbart, at børns perspektiv i bopælssager udelukkende høres via den ene forælders partsindlæg, uden skelen til den anden forælders oplysninger og uden udtalelser fra tredjeparter såsom daginstitutioner?”

Svar:

Indledningsvist skal jeg understrege, at myndighederne i Grønland skal træffe afgørelser om barnets bopæl ud fra, hvad der er bedst for barnet. Endvidere skal myndighederne i alle forhold vedrørende barnet tage hensyn til barnets egne synspunkter, alt efter barnets alder og modenhed.

Det er vigtigt, at barnet inddrages i bopælssager, så myndighederne kender barnets perspektiv og synspunkter. Denne inddragelse sker især ved samtaler med barnet og ved børnesagkyndige undersøgelser. Det er også muligt at få oplysninger om barnets perspektiv ved at indhente udtalelser fra sociale myndigheder, fra barnets daginstitution eller skole eller fra forældrene. Inddragelsen af barnets perspektiv skal afstemmes efter barnets alder og modenhed.

Myndighederne må ikke inddrage barnet direkte i sagen, hvis det vil være til skade for barnet, eller hvis det er unødvendigt.

Det er den myndighed, der behandler sagen, der bestemmer, hvordan barnet skal inddrages i sagen. Myndigheden skal sikre, at inddragelsen af barnet sker så skånsomt som muligt.

Når der skal træffes en midlertidig bopælsafgørelse, kan myndigheden ikke altid vente, til den har alle oplysninger om f.eks. barnets perspektiv. I disse situationer skal myndigheden overveje, om det er bedst for barnet, at myndigheden træffer en midlertidig afgørelse, også selvom afgørelsen træffes på et mere ufuldstændigt grundlag. Det kan være en svær beslutning, som altid skal være båret af, hvad myndigheden mener er den bedste løsning for barnet.

Med venlig hilsen
Astrid Krag